

valgte Formand i Marstal staar som et ad-
varende Eksempel for Lovgivningsmagten til
ikke at lave flere af den Slags Regenter.
Saa vidt er det jo nemlig gaaet dernede, at
hele Kommunalraadet en Gang, jeg tror for
et Par Aar siden, har fundet det nødvendigt
at indsende en Klage til Indenrigsministeriet
over deres kongevalgte Formand, hvori det
i stærke Ord beklager ikke at kunne have
Tillid til denne Mand, og at det offentlig
har skrevet om ham, at han taler Uandhed,
at han er saa upaalidelig, at han ikke altid respek-
terer sin egen Afstemning i Kommunalbestyrelsen,
at han optræder bag Kommunalbestyrelsens
Kjæ, og at han har overtraadt Regulativet
for Styrelsen af Handelspladsens Anliggender,
hvilket Regulativs Overholdelse han er sat
til at paase og varetage, og andet mere.
Selv om denne Formand vel nok er den
eneste, der optræder paa en saadan Maade,
synes jeg dog, man alligevel skal være for-
sigtig med at nægte Kommunerne Ret til
selv at vælge deres Formand, og gør man
dette for Marstals Bedkommende, mener jeg
rigtig nok, at man derved hjælper denne
Handelsplads fra Døden i Halsen; thi nu
have de i alt Fald to Formænd dernede, en
de selv kunne vælge, foruden den kongevalgte.
Jeg kan som sagt derfor for mit Bedkom-
mende ikke gaa med til denne Bestemmelse i
§ 3. I Lovforslagets § 11 savnes en Be-
stemmelse om, hvorledes Kommunalraadene
have at forholde sig, naar der foreligger
Sager, hvis Afgørelse, ikke kan udsættes, og
den kongevalgte Formand er fraværende,
enten paa Grund af Sygdom, Bortrejse
eller af anden lovlig Forsaldsgrund, og som
Følge deraf ikke kan præsidere i Møderne.
Der indtræffer jo ikke saa ganske saa Ting,
som det ikke kan lade sig gøre at udsætte i
længere Tid. For andre Handelspladsers
Bedkommende, hvor Retsbetjenten maaske er
Formand i Kommuneraadet, har det mindre
at sige, idet han kan lade sin Fuldmægtig
flare Urtterne, indtil han igen selv er paa
Pladsen. Men som sagt i Marstal, hvor
der ikke er nogen Retsbetjent, der kan være
Tale om at gøre til Formand, og hvor den
kongevalgte Formand maaske ikke har nogen
at sætte i sit Sted, turde det dog være nød-
vendigt, for at ikke Maskineriet skal gaa i
staa, at saa foretaget noget i den Retning.
Derfor tillader jeg mig at henstille til det
eventuelle Udvalg, som faar med denne Sag
at gøre, at have sin Opmærksomhed henvendt
paa, at der indsættes en Vending i saa
Henseende. Endvidere er § 26, som handler
om, hvordan og hvornaar Vigningen skal
foregaa, uheldig for ikke at sige umulig for
Marstals Bedkommende. Marstal er jo, som de

Herrer vide, væsentlig en Skipperby, og da en
anselig Del af Vigningskommissionens Med-
lemmer som Følge deraf er Stibsførere, hvoraf
flere først komme hjem ved Arets Slutning,
kan Statteligningen, først finde Sted ved
Begyndelsen af Aaret, saaledes som det ogsaa
hidtil er sket, nemlig i Januar Maaned, og
det vil ikke være muligt at lægge Vigningen
i November som i Købstæderne, hvilket For-
slaget foreslaar. Endnu kunde der være ad-
skillige andre Bemærkninger at gøre til Lov-
forslagets forskellige Paragraffer, men jeg
skal ikke komme videre ind derpaa for ikke
at benytte mere af det høje Tings kostbare
Tid end allerhøjest nødvendigt. Hvis vi
kunne saa foretaget Vendinger i den her, af
mig antydede Retning og for Resten ogsaa
Vendinger i Retning af, hvad det ærede
Medlem udtalte, som havde Ordet før mig,
vilde jeg hilse et Forslag om Handelsplads-
jernes kommunale Styrelse med Glæde, men
i modsat Fald vilde jeg, som jeg sagde før
og gentager, beklage, om det skulde blive til
Lov. Paa den anden Side kan jeg meget
godt være enig i de Udtalelser, der fremkom
i det høje Ting her ovenover, og de Udtal-
elser, der ere fremsatte i Lovforslagets Mo-
tiver, nemlig at det kan være godt, for ikke
at sige aldeles nødvendigt, at saa de kommu-
nale Forhold i Esbjerg ordnede, men jeg ser
da ikke rettere, end at den Vej, der vilde
være den hurtigste og lettest fremkommelige
i denne Henseende, vilde være den at lave
en lille Lov, der ophøjede Esbjerg til Han-
delsplads, og hvorved man ordnede denne
By's kommunale Forhold, saaledes som det
er sket for de andre Handelspladsers Be-
kommende, hvortil jeg og jeg antager ogsaa
dette høje Ting gerne vilde gaa med. Ved en
saadan Lov kan man jo give den højtærede
Indenrigsminister Bemyndigelse til at udstede
et Regulativ i Overensstemmelse med Prin-
cipperne i Loven af 1ste Marts 1867 og
dertil føje de særlige Bestemmelser, som ere
nødvendige for Esbjergs Bedkommende.

Slutme: Det foreliggende Forslag
har jo væsentlig Betydning navnlig for den
Kreds, jeg har den Ære at repræsentere.
Jeg kunde nok ønske, at den højtærede Mi-
nister havde set sig i Stand til at forelægge
det i en noget anden Skikkelse. Det syntes
nemlig, som om Forslaget, da det sidst fore-
laa her i Tinget til Behandling, ikke gav
Anledning til saa store Dissenser. Der var
den Gang et Dulle om at komme til For-
staaelse, og naar man ikke hidtil er kommen
til denne Forstaaelse, ligger Grunden dertil
meget nær, idet man, naar man vil give en
kommunal Ordning for nogle enkelte Pladser,